

" মৰমৰ সন্তানসকল- অশৰীৰি হোৱাৰ চেষ্টা কৰা, অশৰীৰি অৰ্থাৎ কোনো দৈহিক ধৰ্ম নাই, সম্বন্ধ নাই, অকলশৰীয়া আত্মাই পিতাক স্মৰণ কৰি থাকক।"

প্ৰশ্ন: তোমালোক সন্তানসকলৰ ১০০ পাৰ্চেণ্ট (শতাংশ) বল কেতিয়া আহিব, তাৰ পুৰুষাৰ্থ কি?

উত্তৰ: তোমালোক সন্তানসকলে যেতিয়া স্মৃতিৰ দোল লগাই অন্তিম সময় পাবগৈ, তেতিয়া ১০০ পাৰ্চেণ্ট বল আহি যাব, সেই সময়ত কাৰোবাক বুজালে অতি শীঘ্ৰে তীৰ লাগি যাব। ইয়াৰ বাবে দেহী অভিমানী হোৱাৰ পুৰুষাৰ্থ কৰা, নিজৰ হৃদয় দৰ্পনত চোঁৱা যে পুৰণি সকলো হিচাপ স্মৃতিৰ দ্বাৰা ভস্ম হ'ল নে নাই।

গীত: তু প্যাৰ কা সাগৰ হে (তুমি প্ৰেমৰ সাগৰ)....

ওম শান্তি। এতিয়া সন্তানসকলে জানে, অঙ্ক (পিতা) আহিছে। গায়নো আছে নহয়-পিতাৰ দ্বাৰা এক চেকেণ্ডত জীৱন-মুক্তি অৰ্থাৎ স্বৰ্গৰ বাদশাহী পোৱা যায় কাৰণ পিতা স্বৰ্গৰ ৰচয়িতা। চেকেণ্ডত জীৱন-মুক্তি পিতাৰ দ্বাৰাই পোৱা যায়। মনুষ্যই মনুষ্যৰ দ্বাৰা নাপায়। সন্তান জন্ম হ'ল আৰু উত্তৰাধিকাৰী হ'ল। প্ৰথমতে কোনোবা আহিলে ফৰ্ম ভৰাবলৈ দিয়া হয় যে আত্মাৰ পিতা কোন? কোৱাও হয় জীৱাত্মা, পুণ্য আত্মা....। এনেদৰে কোৱা নহ'ব-জীৱ পৰমাত্মা, পাপ পৰমাত্মা পুণ্য পৰমাত্মা। নহয়, মহাত্মা, পুণ্যাত্মা কোৱা হয়। গোৱাও হয় আত্মা পৰমাত্মা আঁতৰি থাকিল বহু কাল.....তেন্তে জৰুৰ দুখৰ পৰা মুক্তি দিবলৈ পৰমাত্মায়েই আহিব লাগিব। তেন্তে, প্ৰথমতে কোনোবা আহিলে ফৰ্ম ভৰাবলৈ দিয়া হয় যে তোমাৰ আত্মাৰ পিতা কোন? শৰীৰৰ পিতা কোন? দুটা কথা পাৰ্থক্যযুক্ত-মই আৰু মোৰ। মই আত্মা, মোৰ শৰীৰ। মই আত্মাৰ নিবাসস্থল ক'ত? আকৌ তোমাৰ আত্মাৰ পিতা কোন? এনেদৰে কোৱা নহ'ব যে পৰমাত্মাৰ পিতা কোন? প্ৰথমতে অঙ্কক জানিব লাগিব। তেওঁ হৈছে ট্ৰুথ (সত্য)। জ্ঞানৰ সাগৰ। তেওঁ সকলোৰে পিতা। কোনো মনুষ্য, জজ (বিচাৰপতি) আদিয়ে নাজানে যে আমি আত্মা। আত্মায়েই শৰীৰৰ অৰণে (অংগ-প্ৰত্যংগ)ৰ দ্বাৰা কয়-মই জজ, মই চাৰ্জন। আত্মা অভিমানী কেৱল এজন পিতাইহে বনাব পাৰে। এতিয়া তোমালোকে জানা আমি আত্মা। বাকী এই সকলোবোৰ শৰীৰৰ সম্বন্ধ। শৰীৰৰ সম্বন্ধত এওঁ মা, এওঁ পিতা....হয়। আত্মাৰ সম্বন্ধত ভাই-ভাই। প্ৰথমতে এই কথা বুজিব লাগে। গোৱাও হয় চেকেণ্ডত জীৱন মুক্তিৰ আশীৰ্বাদ। জীৱন-মুক্তি কোনে দিব? সত্যযুগত জীৱন মুক্তি, কলিযুগত জীৱন-বন্ধ। এয়াও বুজাব লগা হয়। ইয়াত ফৰ্ম ভৰোৱাৰ কায়দা বহুত ভাল।

তোমালোক সন্তানসকলে জানা আমি আত্মাৰ পিতাৰ স্মাৰক। সেই নিৰাকাৰ আমি আত্মাৰ পিতা। আমি সাকাৰ। নিৰাকাৰৰো স্মাৰক আছে। তেন্তে, নিশ্চয় আহিব লাগিব, নহয় জানো। পতিতক পাৱন বনাওতা, পুৰণিক নতুন কৰোঁতা। দুনিয়া নতুনৰ পৰা পুৰণি হয়। দুনিয়া এখনেই। জৰুৰ দুনিয়াৰ ৰচয়িতাও এজন, দুজন হ'ব নোৱাৰে। গড ইজ ক্ৰিয়েটৰ। তেওঁ পুৰণি দুনিয়াক নতুন বনায়। নতুন দুনিয়া অথবা ভাৰত স্বৰ্গ আছিল। গড ইজ ওৱান। ৱৰ্ল্ড ইজ ওৱান। সত্য যুগ আছিল, এতিয়া কলিযুগ। প্ৰাচীন ভাৰত আছিল, তেনেহ'লে নতুন দুনিয়া ৰচোঁতাই ভাৰতক নতুন বনাইছে। প্ৰথমতে কোনোবা আহিলে তেওঁলোকক এই ৰহস্য বুজাব লাগে। তুমি আত্মা, আত্মাই পুণৰ জন্ম লৈ থাকে। পিতাই আহি দেহী অভিমানী কৰে। মই জজ, মই বেৰিষ্টাৰ (আইনজ্ঞ), অথবা মই খ্ৰীষ্টান ধৰ্মৰ। এই সকলো শৰীৰৰ ধৰ্ম। আত্মা অশৰীৰি হয় বাবে কোনো সম্বন্ধ নাথাকে। কোনো ধৰ্ম নাই। আত্মাই পৃথকহৈ কৰ্মাতীত হৈ পৰে আকৌ নতুনকৈ মা-পিতা আদি সম্পৰ্ক তৈয়াৰী হয়। চোলা বদলি হয়, পাৰ্ট বদলি হয়, মা-পিতা সকলো নতুন হৈ পৰে। আত্মাই পুণৰ জন্ম লৈ থাকে। বাস্তবত মই আত্মা নিৰাকাৰ, নিৰাকাৰী দুনিয়াত থাকে। পুণৰ আত্মাই শৰীৰ ধাৰণ কৰিলে কোৱা হয় এয়া মোৰ নাম ৰূপ। এতিয়া বাবাই বহি সন্তান সখলক বুজায়-তোমালোকে নিজকে আত্মা জ্ঞান কৰা। তোমালোক উভতি যাব লাগিব। তোমালোকে ৮৪ জনমৰ চৰিত্ৰ ৰূপায়ণ কৰিলা, বেৰিষ্টাৰ হ'লা, ৰজা হ'লা। এতিয়া তোমালোক বিশ্বৰ মালিক হৈছা। আত্মাৰ লগত পৰমপিতা পৰমাত্মাইহে কথা পাতিব পাৰে। এই কথাবোৰে কাৰো বুদ্ধিত নাই। তেওঁলোকেতো কৈ দিয়ে-আত্মাই পৰমাত্মা। পিতা আহি সৃষ্টি চক্ৰৰ ৰহস্য বুজায়। এতিয়া তোমালোকে জানিছা যে আমি ৮৪ জনমৰ চক্ৰত ঘূৰিছো। এতিয়া এয়া অন্তিম জনম, ঘৰলৈ ঘূৰি যাবৰ হ'ল। মনুষ্যই চেষ্টাও কৰে মুক্তিধামলৈ যাবলৈ। আমি আত্মা মুক্তিধামৰ সহবাসী। কিন্তু দেহ অভিমানৰ বাবে নাজানে। আমি আত্মা নিৰাকাৰী দুনিয়াত থাকোঁ। তাৰ পৰা আহিছো চৰিত্ৰ ৰূপায়ণ কৰিবলৈ। এতিয়া ভগৱানক স্মৰণ কৰোঁ, ভগৱানৰ ওচৰলৈ যাবলৈ। তেন্তে, প্ৰথমে প্ৰথমে এই কথা বুজাব লাগে-আত্মা আৰু শৰীৰ দুটা বস্তু। আত্মাত মন-বুদ্ধি আছে, চৈতন্য। আত্মা অবিনাশী। শৰীৰতো বিনাশী। সকলো আত্মাৰ পিতা সেই নিৰাকাৰ পৰমপিতা, নলেজফুল (জ্ঞানমূৰ্ত)। তেওঁকেই গীতাৰ ভগৱান বুলি কোৱা হয়। চেনেহৰ সাগৰ পৰমাত্মা প্ৰতি

সকলো ভক্তৰে চেনেহ আছে। ভক্তসকলক কিমান আকৰ্ষণ কৰে! ভগৱানতো এজনেই হ'ব লাগে। ইমান ভক্ত আছে। সকলো পতিত। পতিত-পাৱনক স্মৰণ কৰে, তেন্তে জৰুৰ এক নিৰাকাবেই হ'ব। বাকী সকলো তেওঁৰেই ৰচনা। ব্ৰহ্মা, বিষ্ণু, শংকৰো ৰচনাই। মনুষ্য সৃষ্টিও ৰচনা। উচ্চৰ পৰা উচ্চতৰ পিতা পৰমধামৰ নিবাসী। যেনেকৈ আত্মা স্টাৰ (তৰা) ঠিক তেনেকৈ পৰমপিতা পৰমাত্মাও স্টাৰ।

সন্তান সকলক বুজোৱা হৈছে ৱৰ্ল্ড (বিশ্ব) ও এখনেই, তাৰ পুনৰাবৃত্তি হ'ব লাগে। যি ধৰ্ম আছে, সকলোৰে পুনৰাবৃত্তি হ'ব লাগে। সকলো এষ্টৰ (অভিনেতা/অভিনেত্ৰী) পাৰ্টধাৰী। কাৰো পাৰ্ট বদলিব নোৱাৰে। তেন্তে, পাৰ্ট (চৰিত্ৰ) ৰূপায়ন কৰিব লাগে। প্ৰথমতে, এইকথা বুজোৱা অতি দৰকাৰী যে আত্মাৰ পিতা কোন? কোৱা হয় 'অ' গড্ ফাদাৰ'। এয়া কোনে কয়? আত্মাই শৰীৰৰ দ্বাৰা কথা কয়। আত্মাৰ পিতা পৰমপিতা পৰমাত্মা। এয়াই মুখ্য কথা। তোমালোকে কাৰো লগত ডিবেট (তৰ্ক) কৰিব নালাগে। চেকেণ্ডতেই জীৱমুক্তি হয়। পিতাই সন্তান সকলক বুজায়- সন্তান সকল, তোমালোক দেহী-অভিমানী হোঁৱা। এই সময়ত এয়া পতিত দুনীয়া, গড্ ফাদাৰক নজনাব বাবে অৰফান (নিষ্ঠুৰ) হৈ পৰিছে। সত্যযুগততো প্ৰালব্ধ ভোগ কৰে। তাত পিতাক স্মৰণ কৰাৰ কোনো দৰকাৰ নাই। দুনীয়াই এই কথা নাজানে যে ভাৰতবাসীৰ পিতাৰ দ্বাৰা প্ৰালব্ধ প্ৰাপ্ত হয়। ভাৰত স্বৰ্গ হয়। নৰক বনাওঁতা মায়া (ৰাৱণ)। ভাৰত নতুনৰ পৰা পুৰণি হ'ব লাগিব। ধৰি লোৱা, ঘৰৰ আয়ুস ১০০ বছৰ হলে ৫০ বছৰৰ পিছত পুৰণি হ'ব। তেনেদৰে দুনীয়া নতুনৰ পৰা পুৰণি হয়। পুনৰ নতুন কোনে কৰে? পুনৰাবৃত্তি কেনেকৈ হয়? দুনীয়া পাৱন আছিল, কোনোবাইতো বনাব লাগিব। পতিত পাৱন এজনেই পিতা। তেওঁৰেই পাৱন কৰিব। পতিত কোনে কৰে? পাৱন কোনে কৰে? এয়া কোনেও বুজিব নোৱাৰে। এতিয়া তোমালোক পিতাৰ হৈছা। পিতা মানে পিতা। পিতাকতো কেতিয়াও আধা বুলি কোৱা নহয়। কিন্তু মায়াই দেহ অভিমানলৈ আনে। সকলো প্ৰচেষ্টা অশৰীৰ হৈ পিতাৰ স্মৰণ কৰাতেই নিহিত আছে। নহলে মায়া অতি ডাঙৰ শত্ৰু। স্মৰণ শক্তিৰ দ্বাৰাই তোমালোকে ৰাজ্য লাভ কৰা। স্মৰণৰ দ্বাৰা তোমালোকে পিতাৰ আশীৰ্বাদ লাভ কৰা। স্মৃতিৰেই শক্তি আছে। পিতাই কয়- দেহসহিত সকলো সম্বন্ধ পাহৰি মোক স্মৰণ কৰা কাৰণ মোৰ ওচৰলৈকে উভতি আহিব লাগিব। সত্য যুগ জীৱনমুক্ত কলিযুগ জীৱনবন্ধ। পাঁচ বিকাৰ ৰূপী ৰাৱণৰ বন্ধন। তাত এনে নহয়। পিতাই আহি স্বাধীন কৰে।

তোমালোকে জানা- ভাৰতত সৰ্বোচ্চ শান্তি-প্ৰগতি আছিল। এতিয়া নাই। তেন্তে, জৰুৰ সৰ্বোচ্চ পিতাই স্থাপন কৰিছিল। (বাবা) আহিছিল। সংগমত আহি ভাৰতক জীৱন মুক্ত কৰে। বাকী সকলো ধৰ্ম আনুষঙ্গিক (বাইপ্লাটচ)। এই ভাৰতেই প্ৰাচীন। নতুন ভাৰতত দেৱী-দেৱতাৰ ৰাজ্য আছিল, এক ধৰ্ম আছিল। তাকেই স্বৰ্গ বুলি কোৱা হয়। তেন্তে, প্ৰথমে পিতাৰ পৰিচয় দিলে আৰণ্য (তৰ্ক) নকৰিব। পিতাইতো সত্য বচন কয়। তেওঁৰ হৈছে শ্ৰীমত। দ্বিতীয় হৈছে ব্ৰহ্মাৰ মত। জৰুৰ পিতাৰ দ্বাৰা ব্ৰহ্মাই মত লাভ কৰে। ব্ৰহ্মা এতিয়া ৰাত্ৰিকালত। দিনত আছিল। ব্ৰহ্মাৰ দিন-ৰাতি ব্ৰহ্মাকুমাৰ ব্ৰহ্মাকুমাৰীসকলৰ বাবেও দিন-ৰাতি। প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাৰ ৰাতি জৰুৰ সন্তান সকলৰ বাবেও ৰাতি হ'ব। পিতাই বুজায় মই আঁহো, ব্ৰহ্মাৰ মুখৰ দ্বাৰা প্ৰথমতে ব্ৰাহ্মণৰ সৃষ্টি কৰোঁ। ব্ৰাহ্মণ বৰ্ণৰ প্ৰয়োজন আছে। এই যজ্ঞ ৰচা হৈছে। কৃষ্ণযজ্ঞ বুলি কোৱা নহয়। এয়া হৈছে ৰুদ্ৰ যজ্ঞ। ৰুদ্ৰমালা। পিতা শিৱই এই সময়ত যজ্ঞ ৰচিছে। এই পিতাই বহি পঢ়ায়। সন্তান সকল, মই তোমালোকক নৰৰ পৰা নাৰায়ণ, ৰজাৰো ৰজা বনাওঁ। এয়া হৈছে ৰাজযোগ। কৃষ্ণক পৰমাত্মা বুলি কোৱা নহ'ব। পৰমাত্মাই ৰাজযোগ শিকায় যাৰ দ্বাৰা তোমালোক কৃষ্ণৰ দৰে হোৱা। মুখ্য কথা হৈছে সন্তান সকলে প্ৰথমে দেহী অভিমানী হ'ব লাগে। নহলে কাকো তীৰ লগাব নোৱাৰিব। দেহী অভিমানী হৈ পিতাক স্মৰণ কৰিলেহে শক্তি পাব। যেতিয়া তোমালোকে ভাল দৰে শক্তিশালী হ'বা তেতিয়া ভীষ্ম পিতামহ আদিক বাণ লগাব পাৰিব। লাহে লাহে হ'ব। এতিয়া তোমালোকৰ বল অহা-যোৱা হৈ থাকে। শেষলৈ ১০০ পাৰ্চেণ্ট হ'ব লাগিব। দৌৰ লগাব লাগিব। এতিয়া তোমালোকে পঢ়ি আছা। বহু শক্তিশালী হৈ যাবা। বুজাব লাগে তোমালোক জীৱাত্মা, পৰমাত্মা এক পিতা। তেন্তে তোমালোকে আত্মা আৰু পৰমাত্মা একেই বুলি কিয় ভাবা? পতিত পাৱন পৰমাত্মাতো এজনেই। তোমালোকেতো পুণৰজনম ল'বাই। পৰমাত্মাৰ নিজা শৰীৰ নাই। তেওঁ হ'ল ৰুদ্ৰ শিৱ। মনুষ্যক পৰমাত্মা বুলি ক'ব নোৱাৰি। আত্মাৰ শৰীৰৰ নাম থাকে। সকলোৰে আত্মাতো একেই ৰকমৰ। আত্মাই ক'ত বেৰিষ্টাৰৰ শৰীৰ লয়। এনে নহয় যে আত্মা কুকুৰ মেকুৰী আদি হয়। পিতাই কয়- মৰমৰ সন্তান সকল, মনুষ্য মনুষ্যই হয়। জানোৱাৰৰ ভেৰাইটি (প্ৰকাৰ) বেলেগ। এই সময়ত মনুষ্য জানোৱাৰতকৈও অধম। মায়াই ড্ৰামা অনুসাৰে ঘৰ বৰবাদ কৰি দিছে, এতিয়া পিতা আহি ঘৰ আৱাদ কৰি তুলিছে। পৰমাত্মাক ভাৰতবাসীয়ে মাতা-পিতা বুলিও কয়। বাহিৰৰ বিলাকে কয় 'অ' গড্ফাদাৰ। আচ্ছা, ফাদাৰ আছে যদি লগতে মাদাৰো থাকিব লাগে। ইভৰ কথা কয়। কিন্তু তেওঁ কোন? ইভ কাক কোৱা হ'ব? মম্মাক ইভ বুলি কোৱা নহয়। মম্মাতো জগদম্মা। ইভ এওঁকেই (ব্ৰহ্মা) কোৱা হ'ব কাৰণ এওঁৰ মুখৰ দ্বাৰাই ৰচনা হয়, তেতিয়াহে 'তুমিয়েই মাতা-পিতা' কথাষাৰ সিদ্ধ হয়। এজনকেই মাতা পিতা বুলি কোৱা হয়। জগদম্মাৰো

মা থাকিব লাগে। তেওঁও হিউমেন। এই সকলো কথাৰ ধাৰণা তেতিয়াই হব যেতিয়া নিৰন্তৰ দেহী অভিমানী হোৱাৰ পুৰুষাৰ্থ কৰা হয়। স্মৃতি নাথাকিলে ধাৰণা হব নোৱাৰে। মায়া বহুত জবৰদস্ত, স্মৰণ নকৰিলে ঘোঁচা মাৰি থাকিব। ১০/১২ বছৰীয়া সকলকো মায়াই ঘোঁচা মাৰি দিয়ে। মুখ ঘূৰাই দিয়ে। পাহৰি যায়। পিছত কয়, ভাগ্যতেই নাছিল। গীত আছে নহয়- আয়ে হেঁ তকদীৰ বনাকৰ....কি তকদীৰ বনাই আহিছা? লক্ষ্মীক বৰিবলৈ। বাপদাদাই কয়-দিলদৰ্পনত চোঁৱা- তুমি লায়কৰ হোঁৱানে? পিতাৰ দৰে মিঠা হৈছানে? পিতাই কয় দেহী অভিমানী হোঁৱা। যিমান মই পিতাক স্মৰণ কৰিবা, সিমানেই জমা হব। স্মৰণ নকৰিলে জমা নহব। স্মৃতিৰ দ্বাৰাই পুৰণি হিছাপ শেষ হব। যোগ অগ্নি মানেই স্মৰণ। আমি আত্মাই পৰমাত্মাক স্মৰণ কৰোঁ। পিতায়ো কয় নিজকে আত্মা নিশ্চয় কৰি মোক স্মৰণ কৰা। আত্মাই পৰমাত্মা বুলি কোৱাটো ভুল। পৰমাত্মাই কেতিয়াও পুণৰ জনম নলয়। তোমালোকেতো সদায় পুনৰ জনম লোঁৱা। মোৰ জনম দিব্য, অলৌকিক। মই সাধাৰণ শৰীৰত প্ৰবেশ কৰোঁ। নহলে ব্ৰাহ্মণ কৰপৰা আহিব। প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাও বৃদ্ধ হব লাগে। শিশুতো নালাগে। কৃষ্ণতো সৰু লৰা। ৰাধা কৃষ্ণক সৰুৱেই দেখুওৱা হয়। শিশু এজনক প্ৰজাপিতা কেনেকৈ কোৱা হব। তুমিয়েই মাতা-পিতা বুলি কৃষ্ণক কেনেকৈ কোৱা হব। এতিয়া পৰমপিতা পৰমাত্মা পথ নিৰ্দেশক হৈ আহিছে, সকলো আত্মাকে লৈ যাবলৈ। পিতাইতো সুন্দৰকৈ বুজায়। প্ৰথমতে ফৰ্ম ভৰোওৱা। মূল কথা হ'ল গীতাৰ ভগৱান কোন? এই যজ্ঞ কোনে ৰচিলে? ৰুদ্ৰযজ্ঞ বা জ্ঞানযজ্ঞ বুলি কোৱা হয়। পৰমাত্মাতো জ্ঞানৰ সাগৰ, সকলোৰে ফাদাৰ। আচ্ছা।

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰ লগ পোৱা সন্তান সকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা, বাপ-দাদাৰ স্মৰণ আৰু গুড্ মৰ্নিং। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তান সকলক নমস্কাৰ।

ধাৰনাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:

- (১) দেহী অভিমানী হৈ, দেহৰ সকলো ধৰ্ম পাহৰি আমি আত্মা ভাই ভাই - এই কথা নিশ্চয় কৰিব লাগে। পিতাৰ দৰে মিঠা হব লাগে।
- (২) দেহী অভিমানী হৈ পিতাৰ পৰিচয় দিব লাগে। চেকেণ্ডত জীৱনমুক্তিৰ আশীৰ্বাদ পিতাৰ পৰা পোৱা যায়। ডিবেট (তৰ্ক) কাৰো লগতে কৰিব নালাগে।

বৰদান

উৎসাহেৰে বিঘ্ন সমাপ্ত কৰিব পৰা পিতাৰ সমান সমীপ ৰত্ন হোৱা।

সন্তান সকলৰ অন্তৰত যি উৎসাহ আছে যে মই পিতাৰ সমান সমীপ ৰত্ন হৈ সুপুত্ৰৰ প্ৰমাণ দিওঁ- এই উৎসাহ উৰন্ত কলাৰ আধাৰ। এই উৎসাহে বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ আহিবলগীয়া বিঘ্নক সমাপ্ত কৰি সম্পন্ন হবলৈ সহযোগ দিয়ে। এই উৎসাহৰ শুদ্ধ আৰু দৃঢ় সংকল্প বিজয়ী হোৱাত বিশেষ শক্তিশালী অস্ত্ৰ হয়- এই বাবে হৃদয়ত সদায় উৎসাহক আৰু এই উৰন্ত কলাৰ সাধনক বৰ্তাই ৰাখিব লাগে।

গ্লোগান: যেনেকৈ তপস্বীয়ে সদায় আসনত বহে , এনেদৰে তোমালোকে একৰস অৱস্থাৰ আসনত বিৰাজমান হোঁৱা।